

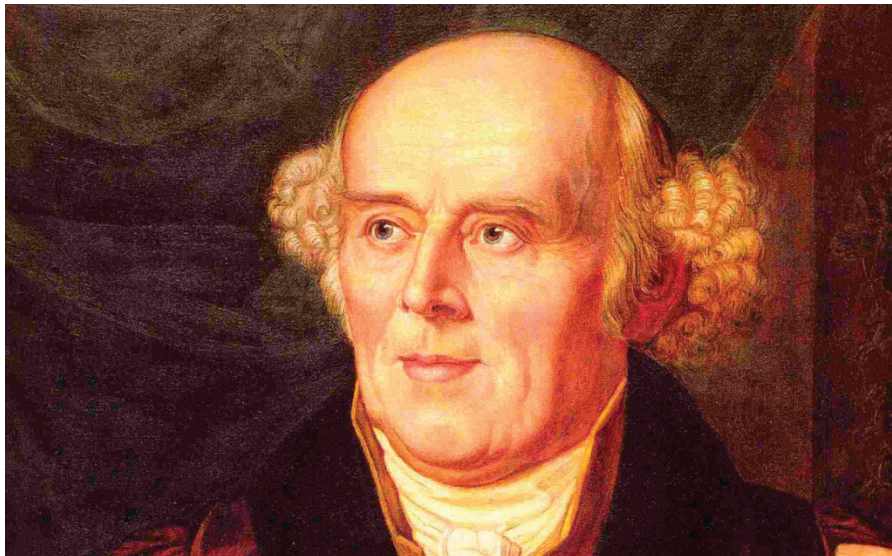

การใช้การแพทย์โฮมีโอพาธี ในการดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะกระดูกหัก และบาดแผลเรื้อรัง

นายแพทย์วัลลภ รนเกียรติ

ศาสตร์ทางการแพทย์โฮมีโอพาธี

ศาสตร์การแพทย์โฮมีโอพาธีมีต้นกำเนิดมาจากประเทศเยอรมัน โดยผู้คิดค้นคนแรก คือ Christian Friedrich Samuel Hahnemann โดยในปี ค.ศ. 1755-1843 ท่านได้รับการยกย่องให้เป็น บิดาแห่งการแพทย์ โฮมีโอพาธี

Christian Friedrich Samuel Hahnemann

คำว่า โฮมีโอพาธี มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก 2 คำ คือ คำว่า “Homoios” แปลว่า เหมือน หรือ คล้ายคลึง ส่วนคำว่า “Pathos” แปลว่า ความทุกข์ทรมาน หรือเป็นโรค เมื่อนำมารวมกัน จึงหมายถึง ศาสตร์การรักษาผู้ป่วยที่ใช้สารก่อให้เกิดอาการของโรคนั้นๆ ในคนปกติมารักษาอาการใน คนที่ป่วย

แนวคิดพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการ (3 Fundamental Principles)

1. เรื่องพลังชีวิต (Vital Force) เพราะเป็นตัวขับเคลื่อนชีวิตไปในทิศทางต่างๆ ภาวะความเจ็บป่วยคือ ภาวะไม่เป็นหนึ่งเดียวกันของร่างกายและจิตใจซึ่งสัมพันธ์กัน
2. เรื่องความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) เพราะธรรมชาติสร้างให้มนุษย์สามารถต่อสู้เพื่อให้อยู่รอดได้ แต่ถ้าร่างกายถูกกระตุ้นให้เหมาะสมจะสามารถเยียวยาตนเองได้เร็วขึ้น
3. เรื่องการเยียวยาด้วยตัวของร่างกายเอง (Self-nature Healing Process) คลื่นพลังงาน/พลังชีวิตของอาการความเจ็บป่วยในแต่ละบุคคลในภาพรวมทั้งหมดจะแตกต่างกัน การใช้ยาโฮมีโอพาธีย์บำบัดแต่ละบุคคลจึงแตกต่างกันทั้งตำรับยา และวิธีการบริหารยา

หลักการของโฮมีโอพาธีย์ มี 5 องค์ประกอบ

1. Similia Similibus Curentur (Let like be cured by like หรือ กฎแห่งความคล้าย) คือการใช้สารที่ก่อให้เกิดความเจ็บป่วยในคนปกติมาใช้บำบัดอาการผิดปกติในคนที่ป่วยด้วยอาการนั้นๆ
2. Drug Proving คือการพิสูจน์ยา ยาที่จะนำมาใช้ ต้องผ่านการพิสูจน์จริงในคนปกติที่มีสุขภาพดี เพื่อหาผลของยาทางบวกที่มีต่อพลังชีวิตของมนุษย์
3. Law of Minimum Dose คือการรักษาโดยใช้ยาขนาดน้อยที่สุด เป็นยาในรูปพลังงานที่ไม่มีสารสำคัญอยู่ในตัวยาแล้ว ที่เพียงพอต่อการกระตุ้นให้ร่างกายสามารถกลับมาเยียวยาตนเองได้
4. Law of Simplex คือการรักษาภายใต้กฎของความเรียบง่าย ใช้ยารักษาเพียงตัวเดียว ที่ละตัว โดยยานั้นมีคลื่นพลังงานที่มีความคล้ายครอบคลุมกับอาการต่างๆ ในผู้ป่วยรายนั้น
5. Chronic Disease Theory ทฤษฎีโรคเรื้อรัง กล่าวคือ ในทางโฮมีโอพาธีย์มีมุมมองในการรักษาโรคเฉียบพลัน และโรคเรื้อรังที่แตกต่างกัน โรคเรื้อรังในทางโฮมีโอพาธีย์ หากไม่ได้รับการรักษาที่เหมาะสมจะไม่มีทางหาย และติดต่อส่งข้ามรุ่นไปสู่ลูกหลานได้อีกด้วย ดังนั้นการให้การรักษาแก่ผู้ป่วยเรื้อรังอย่างเหมาะสมนักบำบัดโฮมีโอพาธีย์ที่ให้การรักษาผู้ป่วยโรคเรื้อรังจึงจำเป็นต้องได้รับการอบรมที่ถูกต้อง

ดังนั้นอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การบำบัดแบบโฮมีโอพาธีย์ คือ การบำบัดภายใต้หลักการของความคล้ายโดยใช้ยาขนาดน้อยมาก แต่เพียงพอต่อการกระตุ้นให้ร่างกายเกิดการเยียวยาด้วยตนเอง

แหล่งที่มาของยาโฮมีโอพาธี

- แหล่งวัตถุดิบที่นำมาเตรียมเป็นยาโฮมีโอพาธีนั้น สามารถแบ่งได้หลักๆ 7 กลุ่มด้วยกัน กล่าวคือ
1. จากพืช โดยอาจเอามาจากทั้งต้น
 2. จากสัตว์ โดยเป็นการนำสารคัดหลั่งจากสัตว์
 3. จากแร่ธาตุ โดยกลุ่มนี้จะรวมไปถึงตัวสารในกลุ่มที่เป็นโลหะ และกลุ่มที่เป็น Mineral Oil
 4. จากสารคัดหลั่งที่ได้จากต่อมไร้ท่อของสัตว์ กลุ่มนี้เราเรียกว่า “ซาโคด” (Sarcode) ส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้จะเป็นพวกฮอร์โมนและเอนไซม์ต่างๆ
 5. จากเนื้อเยื่อ หรือชิ้นส่วนของอวัยวะที่ติดเชื้อ ที่เป็นโรคแล้ว ในกลุ่มนี้เราเรียกว่า “โนโซด” (Nosode) อาทิเช่น Hydrophobinum ได้มาจากน้ำลายของสุนัขบ้า หรือ Meddorhinum ได้มาจากน้ำหนองของผู้ที่ติดเชื้อหนองใน เป็นต้น
 6. จากสารไร้น้ำหนัก (Imponderabilia) ซึ่งมีความหมายว่า ไม่สามารถชั่งน้ำหนักได้ ซึ่งอาจมาจากแหล่งของธรรมชาติโดยตรง
 7. อื่นๆ เช่น จากยาแผนปัจจุบัน

การบำบัดทางโฮมีโอพาธี มีขั้นตอนในการบำบัดดังต่อไปนี้

1. การซักประวัติ
2. การวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ตัวยาที่คล้ายกับอาการที่ผู้ป่วยเป็นอยู่
3. การเลือกความแรง (Potency) ของยา
4. การบริหารยา
5. การติดตามผลการรักษา

ชนิดของยาโฮมีโอพาธีในปัจจุบัน

- ปัจจุบันยาโฮมีโอพาธีที่มีจำหน่ายในท้องตลาด มีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่
1. Single Remedy (ยาเดี่ยว) คือ ตัวยาที่ทำมาจากสารตั้งต้นเพียงตัวเดียว และใช้รักษาตามหลักการของ Classical Homeopathy คือการรักษาตามปัจเจกบุคคล ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบทั้งด้านร่างกาย และจิตใจในตัวคนไข้แต่ละราย
 2. Mixed remedy (ยาผสม) คือ การใช้ยาโฮมีโอพาธีรักษาตามอาการความเจ็บป่วยนั้นๆ ซึ่งไม่ใช่ลักษณะ Classical Homeopathy และไม่คอยแนะนำให้ใช้

การบริหารยาโอมิโอฟาธี

ประกอบไปด้วยปัจจัยดังนี้

1. ความแรงของยา พิจารณาจาก

- 1.1 ความไวรับของผู้ป่วย ถ้าผู้ป่วยมีความไวต่อการกระตุ้นสูงให้ใช้ยากำลังแรงต่ำ
- 1.2 ลักษณะของอาการป่วย/วัตถุประสงค์ของการรักษา
 - ลักษณะอาการทางกายภาพ ใช้กำลังแรงของยาต่ำกว่า 30C
 - ลักษณะอาการทางจิต ใช้กำลังแรงของยาสูงกว่า 200C
- 1.3 ชนิดของยา เช่น วัตถุประสงค์ที่มีความเป็นพิษสูง เริ่มใช้ความแรงตั้งแต่ 30C ขึ้นไป

2. วิธีการบริหารยา

2.1 ยาแบบเม็ดน้ำตาลละลายน้ำ

ละลายยา 1 เม็ด ในน้ำประมาณ 100 CC. หรือประมาณตามที่นักบำบัดแนะนำให้ผู้ป่วยรับประทานใน 1 ช่วงการบำบัด

กระแทกขวดยาที่ละลายหมดแล้วในแนวตั้งตรงกับฝ่ามือ ประมาณ 5-20 ครั้ง โดยขึ้นอยู่กับ

→ ความรุนแรงของอาการ (รุนแรง กระแทกมากหน่อย)

→ ความไวของคนไข้ (ไวมาก กระแทกน้อยหน่อย)

→ กำลังแรงของยาที่จ่ายให้ (กำลังแรงมาก กระแทกน้อยหน่อย) โดยให้กระแทกขวดยาทุกครั้งที่ได้รับประทานยา

ทยา 1 ฝาขวด หรือประมาณ 10 CC โดยอมหรือกลืนไว้ในปากนาน ½ - 1 นาที แล้วกลืน โดยให้ปากว่างจากน้ำหรืออาหารทุกชนิด และห่างจากกลิ่นมินท์ พิมเสน การบูรในผลิตภัณฑ์ทุกประเภท ก่อน และหลังกินยา 15 นาที หากมีความจำเป็นต้องใช้ยาแผนปัจจุบัน ให้รับประทานห่างกันอย่างน้อย 30 นาที

2.2 ยาเม็ดน้ำตาล

อมยาเม็ดน้ำตาล 1 เม็ดใต้ลิ้น นานประมาณ 10 วินาที จนยาเม็ดน้ำตาลละลายหมด

3. การช้ำยา

คือการพิจารณาความถี่ในการใช้ยา โดนใช้หลักการทางโอมิโอฟาธีคือ “**รุนแรง รวดเร็ว ราบคาบ**”

3.1 หากอาการรุนแรงมากให้ยาครั้งแรกแล้วอาการยังไม่ดีขึ้น ให้ช้ำยาถี่ได้ เช่น ทุก 15-30 นาที ใน 1 ชั่วโมง อาการรุนแรงปานกลาง หรือไม่รุนแรงมาก อาจให้ช้ำยาได้ทุก 2 หรือ 3 หรือ 6 ชั่วโมง แล้วแต่ประมาณ หรือพิจารณาตามผลการบำบัดที่เกิดขึ้น

- 3.2 เมื่ออาการดีขึ้นแล้ว ให้ช่วงเวลาช้ำยาห่างออกไปจากเดิม เช่น
- เมื่ออาการดีขึ้นมากกว่า 50% ให้ช้ำยาใน ทุก 1 หรือ 2 หรือ 3 หรือ 6 ชั่วโมง โดยการพิจารณาของนักบำบัด
 - เมื่ออาการดีขึ้นมากกว่า 80% อาจช้ำยาอีก 1 ครั้ง หรือให้หยุดยาได้เพื่อให้ร่างกายเยียวยาตนเอง

4. การติดตามผู้ป่วยหลังใช้ยา

ควรประเมินผลการบำบัดร่วมกับผู้ป่วยเป็นระยะๆ เพื่อวางแผนระยะห่างในการช้ำยา จนอาการของผู้ป่วยดีขึ้น และหายไปในที่สุด

คำแนะนำในการใช้ยาโฮมีโอพาธี

1. ในกรณีเด็ก สตรีมีครรภ์ และให้นมบุตร ควรขอคำแนะนำจากนักบำบัดโฮมีโอพาธี
2. ผู้ที่มีประวัติการแพ้ยา อาหาร สารเคมีอย่างรุนแรง หรือผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอมาก ไม่ควรรับประทานยาโฮมีโอพาธีที่มีความแรงสูง
3. ผู้ป่วยควรดื่มน้ำสะอาด และพักผ่อนให้เพียงพอ และควรงดดื่มชา กาแฟ หรือน้ำอัดลม
4. ถ้าอาการไม่ดีขึ้นภายใน 24 ชั่วโมง หรือไม่หายใน 7 วัน ควรปรึกษานักบำบัดโฮมีโอพาธีผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรักษายา และยาเม็ดน้ำตาล

- ให้เขียนชื่อยา และความแรงยาลงบนขวดยาเสมอ
- เก็บไว้ในที่พ้นแสง ห่างจากคลื่นพลังงานความร้อน เครื่องไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ เพราะคลื่นเหล่านี้อาจลดประสิทธิภาพของยา
- ห้ามเก็บในตู้เย็น ให้เก็บในอุณหภูมิห้องและอยู่ในที่สะอาด เนื่องจากประสิทธิภาพในการรักษาของยาโฮมีโอพาธีจะลดลง
- ไม่ควรใช้ภาชนะโลหะกับยาโฮมีโอพาธี
- เมื่อเลิกใช้ยาแล้วให้เทน้ำทิ้ง และเปิดฝาให้น้ำที่เหลือระเหยหมด แล้วจึงทิ้งภาชนะ

การใช้ยาโฮมีโอพาธีในผู้ป่วยสูงอายุที่มีบาดแผลเรื้อรัง

ในการรักษาแผลเรื้อรังตามหลักของการแพทย์โฮมีโอพาธีนั้น นอกจากปัจจัยทางปัจเจกของ
คนไข้แล้ว ลักษณะของแผล ลักษณะและชนิดของ Discharges ต่างๆ รวมทั้งอาการร่วมก็จะมีผลต่อการ
เลือกยาที่จะนำมารักษาด้วยเช่นเดียวกัน

สำหรับแผลเรื้อรังก็จะมี Rubrics (ลักษณะอาการในดัชนีตำรับยา) ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผล
ที่สำคัญ หลาย Rubrics ซึ่งต้องนำมาประกอบกันเพื่อประมวลผลในการเลือกยา ซึ่งอาจพบได้ว่ายา
โฮมีโอพาธีที่เราจะสามารถเลือกเอาไปใช้ในการเสริมการรักษาได้ถึง 88 ตัว ตามความจำเป็นและอาการ
ของคนไข้ โดยเอกสารเล่มนี้จะนำเสนอในส่วนของการใช้ Calendula gel ในการรักษาแผล

Calendula gel

ดอกดาวเรืองฝรั่งเริ่มถูกนำมาใช้ครั้งแรกทางการแพทย์ โฮมีโอพาธี โดย Dr.Franz ในปี ค.ศ.1838

ชื่อภาษาไทย : ดาวเรืองฝรั่ง, ดาวเรืองหม้อ

ชื่อสามัญ : Calendula, Common marigold, Cape marigold

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Calendula officinalis Linn.

ชื่อวงศ์ : ASTERACEAE

คาเลนดูลา เป็นไม้ดอกล้มลุกที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบเมดิเตอร์เรเนียน แอฟริกาเหนือ อิหร่าน
และทางตอนใต้ของยุโรป ต่อมาได้แพร่กระจายพันธุ์ไปสู่หลายๆ ประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
เช่น เวียดนาม กัมพูชา ลาว พม่า และไทย เป็นต้น เป็นพืชที่เจริญได้ดีในพื้นที่ที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล
ประมาณ 300-900 เมตร สภาพอากาศทางภาคเหนือของประเทศไทยเหมาะที่จะปลูกไม้ดอกชนิดนี้

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ลำต้น มีลักษณะเป็นไม้ทรงพุ่ม มีความสูงของลำต้นประมาณ 30-60 เซนติเมตร บางสายพันธุ์อาจมีความสูงได้มากกว่านี้ มีอายุต้นสั้นประมาณ 100-110 วัน

สรรพคุณทางยา ใช้ต้มหรือชงน้ำดื่มเป็นยาทำให้เจริญอาหาร ช่วยขับเหงื่อ ขับพยาธิ แก้อาการคลื่นเหียนอาเจียน แก้อาการไอ ขับเสมหะ แก้อาการเส้นเลือดพอง รักษาแผลเรื้อรัง

ใบ ออกเป็นใบเดี่ยวตามกิ่งก้าน ใบมีลักษณะเป็นรูปช้อนหรือรูปหอกกลับ แผ่นใบเรียบมีสีเขียว ค่อนข้างอวบน้ำ มีขนสีขาวสั้นๆ และมียางเหนียวๆ ปกคลุมอยู่ทั่ว โคนใบสอบ ปลายใบมนมีติ่งแหลม เล็กน้อย ขอบใบมีหยักถี่ๆ แบบฟันเลื่อย มีขนาดความกว้างของใบประมาณ 2.5-4 เซนติเมตร ยาวประมาณ 10-18 เซนติเมตร ก้านใบสั้นมาก

สรรพคุณทางยา นำมาตากแห้งแล้วบดเป็นผงให้เด็กกิน แก้อาการท้องอืดหรือใช้เป็นยาระบาย ส่วนน้ำที่คั้นจากใบจะมี รสเผ็ดร้อน ใช้กินแก้อาการท้องผูกได้

ดอก ออกเป็นช่อกระจุกที่ปลายยอด ในแต่ละช่อจะมีดอกย่อยประมาณ 3-4 ดอก กลีบดอกเรียงซ้อนกันเป็นวง กลีบด้านนอกเป็นรูปขอบขนาน ปลายกลีบเป็นหยัก มีทั้งชนิดกลีบสีส้ม สีเหลือง สีขาวครีม หรือหลายสีในดอกเดียวกัน เรียงซ้อนกันอยู่ประมาณ 3-5 ชั้น ส่วนกลีบวงในมีลักษณะเป็นรูปหลอดสีเข้มกว่ากลีบวงนอก เช่น เป็นสีเหลืองเข้ม หรือสีน้ำตาลเข้ม เป็นต้น

สรรพคุณทางยา

ดอกสด ใช้ต้ม ชง กลั่น หรือกินสดเป็นยาแก้ไข้ แก้อาการในทางเดินปัสสาวะ ช่วยบำรุงตับ แก้อาการอักเสบช่วยขับเหงื่อ แก้อาการไอ ขับเสมหะ แก้อาการพุงพอง ใช้ถอนพิษที่ตับ และถั่งชั่งน้ำดี กระตุ้นการทำงานของเม็ดเลือดขาว ทำให้ร่างกายมีภูมิคุ้มกัน ช่วยบำรุงเส้นผมลดคอเลสเตอรอล ช่วยต้านการเกิดโรคมะเร็ง หรือนำมาทาแก้พิษแมลงกัดต่อยได้ด้วย

ดอกแห้ง ใช้ต้มน้ำดื่มรักษาอาการปวดฟัน ปวดตามข้อ ปวดท้อง ปวดประจำเดือน แก้อาการอักเสบ นิยมใช้ล้างพิษในตับและถั่งชั่งน้ำดี หรือใช้เป็นส่วนผสมในยารักษาสิวและบำรุงผิว

การนำคาเลนดูลามาใช้ในทางโฮมีโอพาธี

จะนำมาสกัดเพื่อเตรียมเป็นสารตั้งต้นแม่ (Mother Substrate Preparation) ในรูปทิงเจอร์ Mother Tincture โดยมีวิธีการเตรียมดังนี้

สัดส่วนการเตรียม : น้ำคั้นจากยอดดอก และใบสด (Essence extracted) 1 ส่วน ผสม เอทิลแอลกอฮอล์เข้มข้น (Concentrated ethyl alcohol) 1 ส่วน ตั้งทิ้งไว้ 8 วัน โดยเก็บไว้ในที่เย็น และมีด ควรได้รับการแกว่ง เขย่า วันละ 2 ครั้ง หลังจาก 8 วัน ให้กรองด้วยกระดาษกรอง จะได้ Mother Tincture ที่ความแรง 1/2 หลังจากนั้นก็จะนำไปทำตามขั้นตอนต่อไปขึ้นกับรูปแบบยาที่ต้องการเตรียม

กองการแพทย์ทางเลือกได้เลือกนำ Calendula Mother tincture มาผลิต เป็น Calendula gel สำหรับการใช้รักษาแผลเรื้อรัง โดยมีขั้นตอนการผลิตดังนี้

ขั้นตอนการผลิตเจลคาเลนดูลา (Calendula gel processing protocol)

สูตรตำรับ

ส่วนประกอบ	%w/w
Calendula tincture	4
Aristoflex AVC	1
Propylene glycol	3
Paraben concentrate	1
Water qs to 100	

อุปกรณ์

1. หม้อสำหรับกวนผสมขนาด 10L
2. ไม้พายสแตนเลส
3. ปีกเกอร์
4. เครื่องซึ่งสารแบบดิจิตอล
5. ช้อนสแตนเลส
6. 70% Ethanol Spray
7. หลอดบรรจุพร้อมฝาปิด และฉลาก
8. Universal pH Paper

เตรียมอุปกรณ์

1. ล้างอุปกรณ์ทั้งหมดให้สะอาด
2. ต้มน้ำให้เดือด แล้วนำมาลวกอุปกรณ์ในครั้งสุดท้าย
3. ทิ้งไว้ให้แห้งสนิท
4. สเปรย์อุปกรณ์ด้วย 70% Ethanol และรอให้แห้งก่อนใช้งาน

ขั้นตอนการผสม

1. ชั่งสารให้ได้น้ำหนักตามสูตรตำรับ
2. เท Propylene Glycol ลงในหม้อผสมเทน้ำลงไปกวนผสมให้เข้ากัน
3. เติม Calendula Tincture ลงไป และกวนผสมให้เข้ากัน
4. เติม Paraben Concentration กวนผสมให้เข้ากัน
5. ค่อยๆ โปรรยสารก้อเจล Aristoflex AVC ลงไปพร้อมกับกวนผสมอย่างต่อเนื่อง ระวัง

อย่าให้เป็นก้อน

6. ตั้งทิ้งไว้ประมาณ 5 ชั่วโมง เพื่อให้สารก้อเจลพองตัวเต็มที่ และกวนผสมทุก 1-2 ชั่วโมง
7. ปิดฝาทิ้งไว้ ทำการควบคุมคุณภาพก่อนบรรจุใส่บรรจุภัณฑ์

วิธีการใช้ยา

ทายาบางๆ หลังล้างแผล จำนวนครั้งขึ้นกับชนิดของแผล และการพิจารณาของแพทย์

ผู้รักษา

การใช้ยาโฮมีโอพาธีในผู้ป่วยสูงอายุที่มีภาวะกระดูกหัก

เมื่อเกิดภาวะกระดูกหักในผู้ป่วย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการตรวจ และการดูแลรักษาจาก แพทย์ออร์โธปิดิกส์ เป็นขั้นตอนแรกตามมาตรฐานเวชปฏิบัติของการแพทย์แผนปัจจุบันอยู่แล้ว แต่ภายหลัง Interventions ต่างๆ เช่น การผ่าตัด การดัดกลับให้เข้าที่ การจัดแนวกระดูก การใส่เฝือก รวมทั้งการ ปฏิบัติการทางเทคนิคอื่นๆ จนสิ้นกระบวนการแล้ว ในการดูแลรักษาผู้ป่วยต่อหลังจากนั้น เราก็สามารถ ที่จะใช้ยาโฮมีโอพาธีเป็นตัวเสริมในการรักษาตามปกติ เพื่อช่วยเร่งให้การประสานติดกันของกระดูก เร็วขึ้น ช่วยป้องกันการติดเชื้อ รวมทั้งช่วยลดความเจ็บปวด และการบวมช้ำ หรือการอักเสบของการ บาดเจ็บของผู้ป่วยทั้งที่เป็นผลมาจากการบาดเจ็บก่อนหน้า และหลังจากการผ่าตัด หรือ Interventions อื่นๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในกรณีผู้ป่วยสูงอายุที่มีแนวโน้มของการเยียวยาที่ค่อนข้างจะช้ากว่า และ มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้ง่ายกว่าผู้ป่วยที่เป็นเด็ก หรือคนหนุ่มสาวนั้น

ในปัจจุบันด้านศาสตร์การแพทย์โฮมีโอพาธีได้มีการนำตัวยา 2 ชนิดมาใช้ในการรักษาผู้ป่วยที่ มีภาวะกระดูกหัก ชนิดที่แรก มีชื่อว่า Arnica Montana ซึ่งยาชนิดนี้จัดเป็น ที่มีฤทธิ์ในการรักษาอาการ ปวดได้เป็นอย่างดี ดังนั้นเมื่อมีผู้ป่วยที่มีภาวะกระดูกหักมาเข้ารับการรักษา ทางด้านแพทย์โฮมีโอพาธี จะมีการจ่ายยาตัวนี้ให้ผู้ป่วยที่มีภาวะกระดูกหักรับประทานเป็นลำดับแรก โดยรับประทาน Arnica 200C วันละ 2 ครั้ง คือ เช้าและเย็น ระยะเวลา 3 วัน

ชนิดที่สอง มีชื่อว่า Symphytum Officinale ยาชนิดนี้มีฤทธิ์ในการช่วยประสานกระดูกที่แตกหัก ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้เร็วยิ่งขึ้น การรับประทานยาชนิดนี้ แพทย์โฮมีโอพาธีจะจ่ายยาให้ผู้ป่วยที่มี ภาวะกระดูกหักรับประทานต่อจากการรับประทานยา Arnica 200C ครบ 3 วันแล้ว จึงให้ทานยา Symphytum 30C ต่อเป็นระยะเวลา 1 เดือน โดยรับประทานวันละครั้งก่อนนอน ลำดับต่อไปผู้เขียน ขออธิบายลักษณะของพืชที่นำมาทำตัวยาโฮมีโอพาธีที่ใช้รักษาผู้ป่วยที่มีภาวะกระดูกหักอย่างละเอียด ดังต่อไปนี้

1. Arnica Montana

ชื่อสามัญ : Arnica, wolf's bane, leopard's bane, mountain tobacco

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Arnica Montana

ชื่อวงศ์ : Asteraceae

ชื่อสามัญ : Arnica, wolf's bane, leopard's bane, mountain tobacco และ mountain arnica เป็นพืชดอกล้มลุกในตระกูลทานตะวันที่มีพิษปานกลาง และเป็นพืชประจำถิ่น หรือพืชพื้นบ้านของทวีปยุโรป ลักษณะของดอก เป็นดอกสีเหลือง มีขนาดใหญ่ ชื่อที่ใช้เรียกว่า “ยาพิษของหมาป่า” และ “ยาพิษของเสือดาว” นั้น ก็เหมือนกับชื่อที่ใช้เรียก พืชมีพิษอีกชนิดหนึ่ง คือ Aconitum ซึ่งเป็นพืชที่พิษร้ายแรงกว่าเป็นอย่างยิ่ง

Arnica montana เป็นไม้ดอกล้มลุก สูงประมาณ 18-60 เซนติเมตร มีกลิ่นหอม ใบที่ฐานล่างรูปไข่สีเขียวสด มีปลายโค้งมน และถูราบลงไปตามระดับพื้นดิน นอกจากนี้ ยังมีขนอ่อนบนพื้นผิวด้านบนของใบ มีเส้นของใบเป็นแฉก ส่วนใบทางด้านบน ๆ จะเป็นรูปทรงหอกและขนาดเล็กกว่า ซึ่งเป็นข้อยกเว้นของพืชในวงศ์ Asteraceae จำนวนโครโมโซม คือ $2n = 38$ ฤดูออกดอกอยู่ระหว่างเดือน พฤษภาคม และสิงหาคม (ในยุโรปตอนกลาง) ดอกไม้มีขนประกอบด้วยแผ่นเหมือนจานสีเหลือง ตรงกลาง และกลีบดอกที่เป็นรัศมีด้านนอกนั้น มีสีเหลือง หรือส้ม กระเปาะเมื่อดอกมีขนอ่อนเป็นขนหงอนอันเดียวซึ่งจะเปิดออกในเวลาที่เหมาะสมอากาศแห้งแล้ง

แหล่งกำเนิด และการกระจายพันธุ์ *Arnica montana* มีแหล่งกำเนิดอยู่ทั่วทั้งยุโรปส่วนใหญ่ จะไม่มีถิ่นเฉพาะเกาะอังกฤษ อิตาลี คาบสมุทรบอลข่าน และสโลวาเกีย นอกจากนี้ก็ถือว่าได้สูญพันธุ์ไปแล้วจากฮังการี และลิทัวเนีย

สรรพคุณ ลดความเจ็บปวด อาการบวม และการอักเสบที่เกิดร่วมกับการบาดเจ็บ หรือบาดแผล (ผลการทดลองทางคลินิกให้ผลที่แตกต่างกันออกไป)

2. Symphytum Officinale

ชื่อสามัญ : Comfrey, common comfrey, Quaker comfrey

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Symphytum Officinale*

ชื่อวงศ์ : Boraginaceae

ชื่อสามัญ : comfrey, common comfrey, Quaker comfrey, cultivated comfrey, boneset, knitbone, consound, slippery root

Comfrey เป็นไม้ดอกล้มลุกในตระกูล Boraginaceae ซึ่งมี *Symphytum* อยู่ 34 สายพันธุ์ เพื่อแยกความแตกต่างออกจากสมาชิก *Symphytum* สายพันธุ์อื่น มันเป็นที่รู้จักในนาม “Common” Comfrey หรือ “True” Comfrey ชื่อภาษาอังกฤษอื่นๆ ได้แก่ Quaker comfrey, cultivated comfrey, boneset, knitbone, consound, and slippery – root Comfrey เป็นพืชที่แข็งแรง สามารถเติบโตได้สูง 1-3 ฟุต (0-1 เมตร) มันเป็นสมุนไพรที่มีรากสีน้ำตาลรูปร่างเหมือนหัวผักกาด ใบกว้างและมีขน มีดอกรูประฆัง ขนาดเล็กที่มีสีต่างๆ โดยทั่วไปสีครีม หรือสีม่วงซึ่งอาจมีหลาย ดอกของมันผลิตน้ำหวานได้มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับพืชอื่นๆ ในสหราชอาณาจักร

แหล่งกำเนิด และการกระจายพันธุ์ Comfrey มีถิ่นกำเนิดในยุโรป เป็นพืชท้องถิ่นพื้นบ้านที่ขึ้นอยู่บนฝั่งแม่น้ำ และคูคลองในไอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักร มีการนำเอาไปปลูกในที่อื่นๆ รวมถึงอเมริกาเหนือด้วย ซึ่งก็เจริญเติบโตดีจนในบางแห่งคนก็ถือว่าเป็นวัชพืชไปเลยก็มี ดอกของมัน ส่วนใหญ่จะมีสีม่วงมาตอม ปกติไม่แนะนำให้รับประทาน Comfrey ในรูปสมุนไพร เพราะจะเป็นพิษต่อตับ ดังนั้นจึงแนะนำให้ใช้ยาที่ได้รับการเตรียมมาในรูปแบบโฮมีโอพาธีเท่านั้น

สรรพคุณ ช่วยในการรักษา และประสานกระดูกที่แตกหักให้กลับคืนสู่สภาพเดิมเร็วขึ้น รวมทั้งในกรณีที่กระดูกติดกันดีแล้ว แต่ยังมีอาการเจ็บค้างอยู่ไม่หายไปด้วย

วิธีการใช้ยา

เมื่อคนไข้ที่ได้รับอุบัติเหตุ และพบว่ามีการกระดูกแตกหัก จะได้รับยา Arnica 200C วันละ 2 ครั้ง อดไต้ลีน เช้า และ เย็น เป็นเวลา 3 วัน เพื่อลดอาการปวด หลังจากนั้น จะได้รับยา Symphytum 30C ต่ออีกวันละ 1 ครั้ง ก่อนนอน ทุกวัน เป็นเวลา 1 เดือน เพื่อกระตุ้นการประสานของกระดูก

